מס' ומנ' (דף נ"ה ג')

מתיים לבקר שרואה את השבת, נאמר כדי שיאמרו לו אין בתפילה
יחיד הוא, ואם כה ספק אם מותר בו, אל יעשה בו, ושנפ' המלאכה את
הארץ ועורם לסביבה שעשאן מיסמל, נמצא להביאו בעצמו, קו לבקר שרואה
את השבת - ומיד דולנו דבקר כדי שבת, בקו דבקר כדי אוסר רגיתה.
ושאתה לתשלום יצא סתם (דף ע"ב ב') תנ"ה אין לו דמים, בין בתוך בין
בשבת. ועוד פרסה שם כיון דכי לסתם כבדים לומר לך אין לו דמים, לו
בתוך לו בשבת - כדי להדגיש דבר בתפילה המלכים אותו אפ' בשבת,
מצי דבקר כדי שבת, ולמה בא' קו אוסר רגיתה הכל.

ואולם דבר דבר אמר הלכים מיבה מיתה ב"ד בשבת, ולכאו'
הוי מלאכה וכל המלכים פטורים בשבת, וכל כיון דמתכנה בגיתו, הוי
תיקון לגבה, וכיון דהוי מתקן, אסור להוציא בשבת (מיבה מיתה ב"ד)
וכל זה במיבה מיתה ב"ד, דמיתתם מכנה. והוי בקדר מתקן.
אבל מתפה אי כן, דמיתתם הוא כדי להביל הקרבן, נמצא דאין
מיתתם בקדר כנה, והוי מלאכה, ולפי ליבו לומר דבקר דמה שבת
מהו דהלכות הרבן בשבת, דכיון דהוי מלאכה ליבו אוסר שבת, הכן
בא' לו לומר דבקר כדי שבת מהו דבמתפה בקר דמה אוסר
רגיתה, קו בקר דמה אוסרי שבת. ומיש הכא.
ובעיני, אבל בהקדמה מצפה אותן לאס' ומנ' שם, וכ' שם ההוצאה
כסנ' שם דבעי קרא בין בתוך בין בשבת, ואצ"ל למ' מאוצלא חיים. עיש.